



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové, v právní věci žalobkyně **P. N.**, zastoupené JUDr. Klárou Kořínkovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Fügnerovo nám. 1808/3, Praha 2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2013, č.j. JMK 83966/2013, sp. zn. S-JMK 83966/2013/OD/Ša,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Shora označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Břeclav, odboru správních věcí a dopravy, ze dne 14.6.2013, č.j. MUBR 24279/2013, sp. zn. MUBR-S 24279/2013 OSVD a toto rozhodnutí potvrdil.

[2] Městský úřad Břeclav svým rozhodnutím nevyhověl žádosti žalobkyně ve věci vymazání vlastnictví leasingové společnosti o zapsání žalobkyně jako vlastníka vozidla Peugeot 207, RZ 5B1 1319, č. VIN: VF3WCFVC4009943, neboť žalobkyně nepřiložila náležitosti stanovené v § 12 odst. 2 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o podmínkách provozu“), tedy doklady, které by osvědčily její vlastnické právo k předmětnému vozidlu. Dle metodického pokynu Ministerstva dopravy č. 6/20005-150-METO/1 ze dne 24. 5. 2005 bod 3) je takovým dokladem prohlášení vlastníka, tedy UniCredit Leasing CZ a.s., původně CAC lesing, a.s. (dále jen „leasingové společnosti“), o řádném ukončení leasingové smlouvy. Držení technického průkazu nezakládá vlastnické právo k vozidlu, v rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4, č.j. 56 C 286/2012-93 pro zmeškání bylo rozhodnuto pouze o povinnosti leasingové společnosti vydat žalobkyni originál velkého technického průkazu. O určení vlastnictví k předmětnému vozidlu soud nerozhodl.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[3] Žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného.

[4] Žalobkyně shrnula obsah rozhodnutí Městského úřadu Břeclav a rozhodnutí žalovaného, připomněla rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 18.12.2012, č.j. 56 C 286/2012-93, a usnesení rozhodce JUDr. Petra Wildta Ph.D., sp. zn. 57/11 ze dne 26.9.2011, přičemž konstatovala, že nesouhlasí s právními názory správních orgánů, že tyto doklady nejsou dostatečnými po provedení požadované změny zápisu. Žalovanému vytkla, že se nevypořádal s její námitkou ohledně neplatnosti leasingové smlouvy. Pokud leasingová smlouva nebyla platně uzavřena, neboť její podpis na ní byl zfalšován, což vyplývá i z odborného vyjádření z odvětví grafologie, které je součástí spisu vedeného Policií ČR, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, nelze považovat zápis o vlastnictví v technickém průkazu k vozidlu, které je předmětem řízení, za správný. Protože při uzavření smlouvy došlo k neoprávněnému nahrazení projevu vůle žalobkyně, nastává neplatnost smlouvy ex lege a tuto neplatnost je povinen zkoumat i správní orgán.

[5] Protože leasingová společnost jí odmítla vydat velký technický průkaz od vozidla, domáhala se stanovení této povinnosti podanou žalobou, ve které uvedla, že je vlastníci předmětného vozu. Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 č.j. 56 C 286/2012-93, který o této žalobě rozhodl, vyplývá, že žalobkyně uzavřela s leasingovou společností smlouvu, na základě které převzala předmětné vozidlo s tím, že se má za to, že po zaplacení všech splátek splátkového kalendáře se stala vlastníkem vozu. Velký technický průkaz je nepochybně spjat s vlastnickým právem k vozidlu. Pokud soud meritorně rozhodl o jeho vydání ve prospěch žalobkyně, jedná se rozsudek závazný. Žalobkyně připomněla znění ust. § 153 b) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, o rozsudku pro zmeškání s tím, že pokud nastanou stanovené podmínky, považují se tvrzení obsažené v žalobě o skutkových okolnostech za nesporná.

[6] Dle názoru žalobkyně žalovaný rozhodoval v rozporu s čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, když byl soukromoprávní úkon, uzavření leasingové smlouvy, bez dalšího

dokazování kvalifikován jako platný a byl zachován původní zápis vlastnictví leasingové společnosti v technickém průkazu. Žalobkyně to považuje za neposkytnutí ochrany jejímu právu. Vlastnické právo žalobkyně prokázala již citovaným rozsudkem pro zmeškání o vydání technického průkazu, neboť tento jako předběžnou otázku musel řešit otázku vlastnického práva k předmětnému vozidlu.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[7] Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Konstatoval, že žalobní argumenty jsou shodné s odvolacími. Žalobkyně opakovaně odkazuje na rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4, č.j. 56 C 286/2012-93. Výrokem tohoto rozsudku byla leasingové společnosti uložena povinnost vydat žalobkyni originál velkého technického průkazu k předmětnému vozidlu. Dle žalovaného držba technického průkazu neznamena vlastnictví vozidla, nezpůsobuje vznik ani změnu jeho vlastnictví. Pouze pokud by soud rozhodl o určení vlastnického práva k předmětnému vozidlu, představoval by takový rozsudek podmínku pro provedení zápisu změny údajů dle ust. § 12 odst. 2 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb. a správní orgán by žádosti žalobkyně vyhověl.

[8] Námitka, že se žalovaný nevypořádal s neplatností leasingové smlouvy, je nedůvodná. Odborné vyjádření o zfalšování podpisu na leasingové smlouvě není součástí správního spisu, důležité však je, že správní orgán není oprávněn rozhodovat o vlastnictví vozidla, je pouze orgánem, který posoudí, zda podání účastníka řízení splňuje zákonné náležitosti, a na základě toho provede žádaný úkon, tedy zápis změny údajů. Pokud žalobkyně nedoložila potřebné doklady pro rozhodnutí o žádosti o vymazání zástavního práva a změně zapisovaných údajů o vlastnictví vozidla, nemohl správní orgán žádosti žalobkyně vyhovět. Napadené rozhodnutí vychází ze spolehlivě a přesně zjištěného stavu věci, byly k němu shromážděny dostatečné podklady, skutkový stav byl správně právně posouzen, k porušení práv žalobkyně nedošlo.

IV. Jednání konané dne 8.12.2015 a posouzení věci Krajským soudem v Brně

[9] Při jednání žalobkyně i žalovaný setrvali na svých dřívějších názorech. Žalobkyně prostřednictvím advokátky doplnila, že předmětné vozidlo bylo v mezidobí prodáno další osobě, v technickém průkazu je však stále jako vlastník zapsána leasingová společnost. Dále zdůraznila, že žalobkyně nepodepsala leasingovou smlouvu, nebyla tedy seznámena s obchodními podmínkami a ustanoveními o smluvní pokutě, vozidlo jí však bylo předáno, a ona ho zaplatila, je tedy jeho vlastníkem. Žalovaný konstatoval, že pokud k žádosti o zápis změn údajů v registru silničních vozidel nebylo doloženo prohlášení leasingové společnosti o ukončení leasingové smlouvy, bylo nutno doložit rozhodnutí soudu o určení vlastnictví k předmětnému vozidlu.

[10] Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správních orgánů 1. stupně a shledal, že žaloba není důvodná. Vyšel z listin obsažených ve správním spise, doplňování dokazování listinami svědčícími o nepravosti podpisu žalobkyně na leasingové smlouvě, a to usnesením Policie ČR, Krajské ředitelství Břeclav, č.j. KRPB-28524-31/TČ-2010-060481, ze dne 13.6.2011, a odborným

vyjádřením z 5.5.2011, které je rovněž součástí uvedeného policejního spisu neshledal opodstatněným. Prokázání nepravosti podpisu žalobkyně by totiž na výsledek tohoto řízení, jehož předmětem je přezkum rozhodnutí o žádosti o zápis změn údajů v registru silničních vozidel nemělo vliv. Správní orgány nebyly oprávněny řešit otázku o platnosti leasingové smlouvy, jak již vyplývá z výše uvedeného. Otázka platnosti této smlouvy je problematikou soukromoprávní, stejně tak i otázka vlastnictví k předmětnému vozidlu.

[11] Podle § 12 odst. 2 zákona o podmínkách provozu vozidel k žádosti o zápis změn údajů v registru silničních vozidel se přikládá a) technický průkaz silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, b) osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, c) rozhodnutí obecního úřadu s rozšířenou působností o schválení technické způsobilosti po provedené změně, v případě změny podstatných částí mechanismu nebo konstrukce vozidla provedené formou individuální přestavby, d) ostatní doklady osvědčující změnu zapisovaných údajů.

[12] Soud se ztotožňuje se správními orgány, že nebyly předloženy doklady ve smyslu odst. d), tedy doklady osvědčující změnu zapisovaných údajů.

[13] Z obsahu správního spisu vyplynulo, že Městský úřad Břeclav zahájil dne 10.4.2013 na základě žádosti žalobkyně řízení o vymazání vlastnictví leasingové společnosti a zapsání žalobkyně jako vlastníka předmětného vozidla. Doložila mimo jiné technický průkaz, kde je jako vlastník uvedena společnost CAC leasing, a.s., a žalobkyně jako provozovatel. Dále doložila rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 č.j. 56 C 286/2012-93, ze dne 18.12.2012, dle kterého je společnost UniCredit Leasing CZ, a.s., jehož právní předchůdce byla společnost CAC leasing, a.s., povinna vydat žalobkyni originál velkého technického průkazu k předmětnému vozidlu. Uvedený rozsudek je rozsudkem pro zmeškání. Dále doložila usnesení rozhodce JUDr. Petra Wildta, Ph.D., sp. zn. 57/11 ze dne 26.9.2011, dle kterého není dána pravomoc rozhodce v řízení o zaplacení částky ve výši 32 090,10 Kč s příslušenstvím. Řízení bylo vedeno na návrh žalobce UniCredit Leasing CZ, a.s., jako právního nástupce CAC leasing, a.s., proti žalované P. N., přičemž se jednalo o nedoplatek z leasingové smlouvy. Rozhodce vyslovil nedostatek pravomoci s ohledem na usnesení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, územní odbor Břeclav, č.j. KRPB-28524-31/TČ-2010-060481, ze dne 13.6.2011, z kterého vyplývá, že dle odborného vyjádření ve smyslu ust. § 105 odst. 1 trestního řádu z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma, podpis uvedený v leasingové smlouvě není pravým podpisem žalobkyně, tedy P. N. a jedná se o podpis padělaný. Pokud nebyla podepsána leasingová smlouva, nebyla podepsána a akceptována ani rozhodčí doložka, kterou byl rozhodce žalobcem vybrán k rozhodnutí v rozhodčím sporu.

[14] Přípisem ze dne 12.4.2013 Městský úřad Břeclav informoval žalobkyni a leasingovou společnost o zahájení řízení o vymazání vlastnictví leasingové společnosti k předmětnému vozidlu. Konstatoval v něm, že žadatelka, tedy žalobkyně, nepřiložila k žádosti prohlášení společnosti UniCredit Leasing CZ, a.s., o řádném ukončení leasingové smlouvy.

[15] Přípisem ze dne 17.4.2013 byla žalobkyně vyzvána k odstranění nedostatků svého podání, a to doplnila o prohlášení vlastníka, leasingové společnosti, o řádném ukončení leasingové smlouvy, případně o jiný doklad prokazující vlastnictví předmětného vozidla.

Dále byla poučena o tom, že v případě nedodání uvedených dokladů bude její žádost zamítnuta.

[16] Žalobkyně reagovala přípisem ze dne 19.4.2013 s tím, že leasingová smlouva nebyla nikdy platně uzavřena, její podpis na ní byl zfalšován. Poukázala na rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4, č.j. 56 C 286/2012-93, na základě kterého došlo k vydání velkého technického průkazu k předmětnému vozidlu. Konstatovala, že tento rozsudek je závazný jak pro účastníky, tak pro všechny správní orgány. Dále konstatovala, že žalobkyně zaplatila za vozidlo kupní cenu ve výši 442 000 Kč, přičemž prodejní cena vozidla byla 308 900 Kč.

[17] Leasingová společnost přípisem ze dne 25.4.2013 sdělila, že je vlastníkem předmětného vozidla, přičemž leasingovým nájemcem je paní P. N. Tato neuhradila posledních několik splátek dle uzavřené smlouvy, a proto byla tato smlouva předčasně ukončena. V důsledku toho vznikla P. N. povinnost leasingové společnosti vrátit předmětné vozidlo, kterou nesplnila. Lze připustit, že paní N. 4 roky po uzavření předmětné leasingové smlouvy zpochybnila pravost svých podpisů na leasingové smlouvě. S ohledem na skutečnost, že neexistuje věrohodné vysvětlení, proč tedy paní N. hradila po dobu 4 let leasingové splátky dle smlouvy, kterou neměla uzavřít, jsou zde pochybnosti o tomto tvrzení. K tvrzení paní N. existují pouze dvě varianty. Buď předmětnou leasingovou smlouvu uzavřela a byla jí tedy vázána, tudíž byla až do předčasného ukončení nájemcem předmětného vozidla, nikoliv však vlastníkem a nyní je jeho neoprávněným držitelem. Pokud smlouvu neuzavřela, byla ode dne převzetí neoprávněným držitelem vozidla a opět nikoliv vlastníkem. V obou případech nepřipadá v úvahu jakýkoliv titul zakládající vlastnické právo paní N.

[18] Z úředního záznamu ze dne 22.5.2013 vyplývá, že se k Městskému úřadu Břeclav dostavila JUDr. Klára Kořínková, Ph.D., zástupkyně žalobkyně, vyjádřila se ke stanovisku leasingové společnosti s tím, že žaloba k Obvodnímu soudu pro Prahu 4 obsahovala žalobní tvrzení na základě kterých měl soud jako předběžnou otázku vyřešit existenci vlastnického práva paní N. k předmětnému vozidlu a následně vydat rozhodnutí o technickém průkazu. Leasingová smlouva nebyla uzavřena, neboť podpis na ní není podpisem paní N. Vzhledem k tomu, že předmětné vozidlo bylo paní N. předáno ze strany prodejce a paní N. uhradila kupní cenu, přešlo na ni vlastnické právo. Následně vydal Městský úřad Břeclav, odbor správních věcí a dopravy, rozhodnutí č.j. MUBR 24279/2013, sp. zn. MUBR-S 24279/2013 OSVD, ze dne 14.6.2013, kterým žádost žalobkyně zamítl.

[19] Žalobkyně žalovanému především vytýkala, že se nevypořádal se jejími námitkami ohledně neplatnosti leasingové smlouvy, dále nesouhlasila s tím, že jí předložené doklady nedeklarují zánik zástavního práva. Dále především konstatovala, že velký technický průkaz je nepochybně spjat s vlastnickým právem k vozidlu, pakliže soud meritorně rozhodl o jeho vydání ve prospěch žalobkyně, je tento rozsudek závazný. Navíc z odůvodnění tohoto rozsudku vyplývá, že žalobkyně je vlastníkem (viz odst. tohoto rozhodnutí).

[20] S uvedenými námitkami žalobkyně se soud nemůže ztotožnit. Soud především konstatuje, že citovaný rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 o vydání originálu velkého technického průkazu k předmětnému vozidlu nelze považovat za doklad ve smyslu § 12

odst. 2 písm. d) zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích. Výrok tohoto rozsudku se týkal pouze vydání velkého technického průkazu. Je pravdou, že v odůvodnění rozsudku se hovořilo o osvědčení vlastnictví předmětného vozidla žalobkyní. Jednalo se o rozsudek pro zmeškání, a vzhledem k tomu uvedený soud pokládal tvrzení žalobkyně o vlastnictví za nesporná. Ve výroku však otázka vlastnictví řešena nebyla.

[21] Podle §57 odst. 3 správního řádu „*rozhodnutím příslušného orgánu o předběžné otázce, které je pravomocné, popřípadě předběžně vykonatelné, je správní orgán vázán.*“

[22] V předmětné věci žalobkyně odkazovala na rozsudek v občanskoprávní věci, ve které byl otázka vlastnictví řešena pouze jako otázka předběžná v rámci odůvodnění výroku, nikoliv přímo ve výroku rozhodnutí. Posouzení předběžných otázek je však závazné pouze v případě, pokud by předběžná otázka byla řešena ve výroku rozhodnutí.

[23] Soud v uvedených souvislostech odkazuje na rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 11.6.2009, sp. zn. 23 Cdo 1454/2009, a ze dne 23.6.2009, sp. zn. 23 Cdo 1961/20009, dle kterých posouzení předběžné otázky jiným soudem je pro soud závazné tehdy, pokud byla tato předběžná otázka řešena ve výroku rozhodnutí. Pokud se s ní soud jako s otázkou předběžnou pro účely svého rozhodnutí vypořádal pouze v odůvodnění rozhodnutí, pro soud v jiném řízení závazné toto posouzení není. Dle názoru zdejšího soudu stejné platí i pro správní orgány.

[24] Rovněž rozhodnutí rozhodce (viz odst. tohoto rozhodnutí) neprokazuje změnu zapisovaných údajů. Otázku vlastnictví k předmětnému vozidlu totiž vůbec neřeší.

[25] Správní orgány jsou na základě ustanovení zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích povinny pouze provést zápis změn údajů v registru silničních vozidel, pokud jsou předloženy příslušné doklady, mimo jinými rovněž doklady osvědčující změnu zapisovaných údajů. Řešit otázku platnosti leasingové smlouvy, potažmo otázku vlastnictví k předmětnému vozidlu nejsou oprávněny. Tento závěr z rozhodnutí správních orgánů vyplývá, proto jim nelze vytýkat, že se nezabývaly otázkou platnosti leasingové smlouvy.

[26] Samotná držba technického průkazu vozidla neosvědčuje vlastnické právo k vozidlu. Technický průkaz je bezesporu veřejnou listinou (k tomu viz rozsudek Ústavního soudu I. ÚS 2906/12 ze dne 16.7.2013) a údaje v technickém průkazu tedy osvědčují vlastnictví osoby zde uvedené jako vlastník. V předmětné věci je v technickém průkazu jako vlastník uvedena leasingová společnost. Žalobkyně ve správním řízení nepředložila žádný důkaz, který by vlastnictví této leasingové společnosti zpochybnil, pokud jak je zřejmé ze správního spisu, mezi žalobkyní a leasingovou společností existuje spor ohledně vlastnictví předmětného vozidla, je tento spor možno vyřešit v řízení na určení vlastnického práva. Jak vyplývá z rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 7 A 197/2010-57 ze dne 20.11.2013, rozsudek na určení vlastnického práva je ostatním dokladem osvědčujícím změnu zapisovaných údajů ve smyslu § 12 odst. 2 písm. d) zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích.

V. Závěr a náklady řízení

[28] Krajský soud v Brně tedy shledal námitky žalobkyně nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[29] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 8. prosince 2015

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu